

Severin Hansen: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at komme Fiskeriet til Hjælp i den vanskelige Situation, som Erhvervet for Tiden befinder sig i. I Mod-sætning til tidligere Hjælpeløve, af 31. Marts 1936 og samme Dato 1937, hvorefter der blev ydet direkte Statstilskud til vanskeligt stillede Fiskere til Vedligeholdelse af Redskaber, gaar dette Lovforslag ud paa at yde rentefri Laan, ligesom Forslaget omfatter flere Omraader og har en bredere Basis end de tidligere Hjælpeløve af lignende Karakter.

Vi er naturligvis klar over, at de Fiskere, paa hvis Fiskepladser der er nedlagt Minefelter, er ude for store økonomiske Vanskeligheder, idet de nødvendigvis maa omlægge deres Fiskeri; det er derfor rimeligt, saaledes som det er fastsat i Lovforslagets § 2, at man kan yde disse Fiskere et forholdsvis større Laan end andre. Det Fiskeri, Snurrevodsfiskeriet, som almindeligt har været drevet paa disse Pladser, omlægges jo i Særdeleshed til Sildefiskeri, Silde-trawlfiskeri, der nu bliver drevet oppe fra vore nordjyske Havne. Hvis Krigen vedvarer, hvad vi naturligvis maa haabe ikke sker, vil der for dette Fiskeris Vedkommende ogsaa melde sig et Spørgsmaal med Hensyn til Afsætningen, idet der egentlig ikke er nogen Betingelser herfor paa det engelske Marked, da vor Sildeeksport hovedsagelig er baseret paa det tyske Marked. Der er ingen Tvivl om, hvis jeg maa nævne det i denne Forbindelse, at man her i Landet udmærket kunde anvende langt mere Fisk i Husholdningerne, end Tilfældet er, og hvis det skulde gaa saaledes, som jeg her nævner, at denne Fiskevare maa udnyttes mere end hidtil, vil Spørgsmaalet om f. Eks. en mere udbredt Sildesaltning i vort Land, ogsaa en større Fabrikation af Konserver, utvivlsomt trænge sig frem.

Efter Lovforslaget kan der i andre Tilfælde ydes Laan paa indtil 750. Kr. Det er muligt, at Lovforslaget ikke kan formes paa anden Maade, end Tilfældet er, men man kan jo ikke se bort fra, at den enkelte Fisker opnaar en vis Begunstigelse i Forhold til flere Fiskere, der er i Kompagni med hinanden, idet den enkelte kan opnaa et forholdsvis højere Laan, end han kan opnaa, hvis han er i Kompagni med en anden Fisker. Jeg vil derfor gerne have Lov til at henstille, at man ved Administrationen af denne Lov ikke trækker en alt for skarp Linie op paa dette Omraade, thi selv om to Fiskere arbejder sammen og de som Følge deraf er to om at dele Indkomsterne, er

det ikke dermed givet, at Driftsudgifterne er forholdsvis mindre.

I Lovforslagets § 1 nævnes, at der kan ydes Laan til Redskaber, Tvist, Tovværk o. lign. Dette „o. lign.“ kan jo være et noget vidt Begreb. Man kan tænke sig, at en Fisker f. Eks. staar over for en Hovedreparation af sin Motor, som er lige saa nødvendig, for at han kan opretholde sit Erhverv. Jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den højtærede Minister for Landbrug og Fiskeri, om han mener, at saadanne Udgifter i Henhold til Lovforslaget kan komme i Betragtning ved Tildelingen af rentefri Laan. Naturligvis maa man pointere, at der maa foreligge betryggende Beviser, dels fra Fiskeriforeninger, dels fra de kommunale Myndigheder for, at en saadan Reparation er nødvendig.

Hvis dette Lovforslag om rentefri Laan gennemføres i det høje Ting — og der er jo ingen Grund til at tro andet —, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne udtale Haabet om, at Forholdene for Fiskeriet maa blive saaledes, at Fiskerne ser sig i Stand til at tilbagebetale disse Laan. Jeg ved, at der i den danske Fiskerbefolkning ikke i nogen Henseende mangler Vilje dertil; noget andet er Spørgsmaalet om Evnerne. Desværre har det været saaledes med de tidligere Driftsloan, der er givet Fiskerne, at de i mange Tilfælde ikke har kunnet tilbagebetale disse Laan paa Grund af de økonomiske Vanskeligheder og derfor har søgt om Eftergivelse af Laanene. Det er mit Haab, at man inden for Ministeriet vil se velvilligt paa saadanne Ansøgninger, som muligvis ogsaa vil komme i Fremtiden, forudsat at det er bevisligt, at vedkommende Fiskers økonomiske Forhold er saaledes, at man kan forsvare det. Jeg har mange Gange i de senere Aar haft med saadanne Laan at gøre for at søge paa en og anden Maade at hjælpe Fiskerne til Rette med dem, og jeg maa sige, at jeg inden for Finansministeriet har mødt Velvilje og Forstaaelse over for Spørgsmaalet om Eftergivelse af mange af disse Laan.

I Henhold til Lovforslagets § 2 faar Kommunerne Afgørelsen i første Omgang med Hensyn til Ansøgernes Kvalifikation, og vi maa da forvente, at Kommunerne vil se velvilligt paa disse Begøring, naturligvis ogsaa ud fra den Betragtning, at den Hjælpeforanstaltning, der her tages Sigte paa, er bedre end Hjælp gennem offentlig Forsorg.

Lovforslaget har jo været henvist til Udvalg i det andet høje Ting, hvor man